

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4441 *Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic.*

I

Des de fa uns mesos, com a conseqüència de la situació que passa l'economia espanyola, s'han adoptat diverses mesures amb la finalitat de corregir com més aviat millor els principals desequilibris que s'hi manifesten.

Entre aquestes té una importància singular la reducció del dèficit públic, objectiu al qual es van adreçar diverses de les mesures incorporades en el Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic.

Transcorregut un trimestre des d'aleshores, l'objectiu de reducció del dèficit públic que finalment s'ha establert per a 2012 fa necessari complementar les mesures que conté el Reial decret llei esmentat amb altres d'addicionals, i amb aquesta finalitat, mitjançant aquesta norma, s'adopten mesures en l'àmbit de l'impost sobre societats i de l'impost sobre les labors del tabac, així com, per dotar de més autonomia financera els ajuntaments, en l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

També amb la finalitat de reduir el dèficit públic, s'estableix una declaració tributària especial per a determinades rendes i s'adopten mesures de caràcter administratiu que contribueixin a generar estalvis en la gestió del patrimoni immobiliari del sector públic.

La consecució d'aquests objectius, certament exigents, fa imprescindible incorporar aquestes mesures a l'ordenament sense més dilació, raó per la qual concorren els requisits d'extraordinària i urgent necessitat que l'article 86 de la Constitució espanyola exigeix per a la utilització de la figura normativa del reial decret llei.

II

En el context que s'assenyala, constitueix una prioritat aconseguir un increment dels ingressos fiscals procedents de l'impost sobre societats, esforç recaptador que s'obté, fonamentalment, de les grans empreses, posseïdores de la capacitat contributiva necessària per coadjuvar en el sosteniment de les finances públiques, a través de la figura d'aquest tribut.

En primer lloc, s'introdueixen diverses mesures de caràcter temporal, aplicables exclusivament els anys 2012 i 2013, que, en consonància amb les que estableix el Reial decret llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del sistema nacional de salut, de contribució a la consolidació fiscal, i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per a 2011, permeten l'anticipació dels ingressos tributaris, sense que en cap cas suposin un increment de la càrrega impositiva.

En concret, es limita la deducció del fons de comerç, tant generat en adquisicions de negocis com en operacions de reestructuració empresarial, i s'estén implícitament el termini per aplicar aquesta deducció. Així mateix, es redueix el límit de deduccions aplicades en els períodes impositius iniciats dins dels anys esmentats, per bé que es contraresta l'efecte negatiu d'aquesta limitació amb l'ampliació dels terminis per a l'aplicació en períodes impositius futurs de les deduccions pendents. En aquest límit, excepcionalment per als anys 2012 i 2013, s'inclou la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris. Finalment, en relació amb les grans empreses, addicionalment s'estableix un import mínim del pagament fraccionat, amb base en el resultat de l'exercici, minorat en les bases imposables negatives la compensació de les quals sigui possible en el mateix exercici.

En segon lloc, s'introdueixen mesures amb caràcter indefinit a la Llei de l'impost sobre societats. Destaca per importància, entre aquestes, la limitació que s'introdueix en relació amb la deducció de despeses financeres, tenint en compte que la reforma que es recull aquí s'assembla a la tendència legislativa en estats del nostre entorn econòmic.

En concret, s'estableix el caràcter no deduïble per a les despeses financeres generades en el si d'un grup mercantil, i destinades a la realització de determinades operacions entre entitats que pertanyen al mateix grup, respecte de les quals es reaccionava per part de l'Administració tributària quan no s'apreciava la concurrència de motius econòmics vàlids. En consonància amb això, aquest precepte en permet la inaplicabilitat, en la mesura que les operacions siguin raonables des de la perspectiva econòmica, com poden ser supòsits de reestructuració dins del grup, conseqüència directa d'una adquisició a tercers, o bé els supòsits en què es produeix una autèntica gestió de les entitats participades adquirides des del territori espanyol.

Adicionalment, s'introdueix una limitació general en la deducció de despeses financeres, que es converteix a la pràctica en una regla d'imputació temporal específica, i es permet la deducció en exercicis futurs de manera similar a la compensació de bases imposables negatives. Aquesta mesura afavoreix de manera indirecta la capitalització empresarial i respon, amb figures anàlogues al nostre dret comparat, al tractament fiscal actual de les despeses financeres en l'àmbit internacional.

Amb l'objectiu de donar suport a la internacionalització de l'empresa espanyola, es modifica el règim d'exempció en la transmissió de participacions en entitats no residents en territori espanyol, amb la finalitat de flexibilitzar-lo, davant l'extraordinària rigidesa que impedia fins ara l'aplicació de l'exempció quan s'incomplia algun dels requisits exigits, encara que l'incompliment es produís en un únic període impositiu. En aquest sentit, s'introdueix l'aplicació d'una regla de proporcionalitat de l'exempció en funció del període de temps en què es compleixen els requisits per aplicar-la, respecte del període de tinença total de les participacions.

Finalment, s'elimina la llibertat d'amortització que regula la disposició addicional onzena de la Llei de l'impost sobre societats, el manteniment de la qual, en absència total de requisits vinculats a l'ocupació, resulta clarament inviable, ateses les circumstàncies econòmiques actuals. Aquesta derogació s'acompanya d'una limitació temporal en la base imposable respecte de les quantitats pendents d'aplicar procedents de períodes impositius en què s'hagi generat el dret a l'aplicació de la llibertat d'amortització.

Al seu torn, es modifica l'impost sobre la renda de les persones físiques per aplicar les modificacions efectuades en l'impost sobre societats en relació amb la llibertat d'amortització, alhora que es determina la tributació de la renda obtinguda en la posterior transmissió del bé que hagi estat objecte de l'amortització accelerada.

Finalment, amb caràcter exclusiu per a l'any 2012, s'estableix un gravamen especial sobre les rendes de font estrangera que permet la repatriació de dividends o la transmissió de participacions, corresponents a entitats que, malgrat que exerceixen activitats empresarials a l'estranger, es localitzen en territoris de nul·la tributació o en paradisos fiscals, de manera que aquesta circumstància impedeix l'aplicació del règim d'exempció.

III

També s'introdueixen modificacions en aquest Reial decret llei en la imposició sobre les labors del tabac, ja que aquesta representa una font d'ingressos tributaris que la fa mereixedora d'una atenció especial en un context com l'actual, en què és prioritària la reducció del dèficit públic.

Així, en primer terme s'efectuen una sèrie d'ajustos tècnics en la norma, no solament pel que fa a la modificació de la redacció dels diferents epígrafs de la tarifa de l'impost sobre les labors del tabac, sinó també per la modificació de la definició de tabac per fumar, en el sentit d'assimilar-lo a la picadura per cargolar quan hagi estat venut o destinat a la venda per cargolar cigarrets ja que ha de rebre el mateix tracte aquest tabac per fumar que la picadura fina per cargolar, a l'efecte d'una imposició justa i uniforme, tot això en sintonia amb l'ordenament comunitari.

D'altra banda i per al cas dels cigarrets, l'anàlisi de les dinàmiques de mercat recents en el context econòmic actual aconsella revisar l'element percentual de l'impost vinculat al preu en relació amb l'element específic determinat per unitat de producte; per aquest motiu s'ha revisat l'estructura de l'impost incrementant el pes del component específic davant el component «ad valorem», que alhora s'ha reduït en dos punts, i això amb l'objectiu d'aconseguir una combinació més equilibrada d'elements, en l'estructura mixta de l'impost especial sobre aquestes labors del tabac.

IV

En l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, es converteix en potestativa per als ajuntaments l'aplicació de la reducció de la base imposable quan es modifiquen els valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general. Aquesta mesura possibilita que els ajuntaments puguin incrementar la seva autonomia financera atès que els permetrà obtenir més recursos i, per tant, farà possible reduir el dèficit de les corporacions municipals.

V

Davant la necessitat de continuar de manera urgent amb les mesures d'estalvi i austeritat que permetin assolir l'objectiu de consolidació fiscal, es modifica la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques. Aquesta modificació s'adreça a una millor utilització de les capacitats públiques de gestió del patrimoni immobiliari simplificant estructures i millorant la coordinació. Tot això permetrà una gestió més racional dels edificis administratius, reduint despeses i generant guanys d'eficiència.

VI

Ateses les peculiaritats de l'activitat de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) a causa del pes específic que en aquesta activitat té el finançament a pimes i autònoms, mitjançant la utilització de les línies de mediació amb les entitats financeres, es fa necessari incloure una norma que adequi a aquesta realitat el percentatge de ponderació aplicable al consum de recursos propis de l'ICO per risc de crèdit per a aquestes exposicions.

VII

Finalment es considera important afavorir que els obligats tributaris es puguin posar voluntàriament al corrent de les seves obligacions tributàries regularitzant també situacions passades, seguint en aquesta línia la norma penal que admet l'exoneració de responsabilitat penal per aquestes regularitzacions voluntàries efectuades abans de l'inici d'actuacions de comprovació o, si s'escau, abans de la interposició de denúncia o querrela. A aquest efecte s'introdueix la modificació corresponent a la Llei general tributària.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de març de 2012,

DISPOSO:

Article 1. *Modificacions relatives a l'impost sobre societats.*

Primer.—Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn dins dels anys 2012 i 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el règim legal de l'impost sobre societats:

U. La deducció corresponent al fons de comerç a què es refereix l'apartat 6 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que es dedueix de la base imposable en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2012 o 2013, està subjecta al límit anual màxim de la centèsima part del seu import.

Dos. La deducció de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació per part de l'entitat adquirent i els fons propis de l'entitat transmissora, que no hagi estat imputada a béns i drets adquirits, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 89 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, que es dedueix de la base imposable en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2012 o 2013, està subjecta al límit anual màxim de la centèsima part del seu import.

Tres. El límit establert en l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 44 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats és del 25 per cent de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions, en relació amb les deduccions aplicades en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2012 o 2013. No obstant això, aquest límit és del 50 per cent quan l'import de la deducció que preveu l'article 35, que correspongui a despeses i inversions efectuades en el mateix període impositiu, excedeixi el 10 per cent de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.

Així mateix, en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2012 o 2013, el límit que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 44 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats s'aplica igualment a la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris regulada a l'article 42 de la mateixa Llei, i la deducció s'ha de computar a efectes del càlcul de l'esmentat límit.

Quatre. L'import dels pagaments fraccionats establerts a l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, per als subjectes passius l'import net de la xifra de negocis dels quals en els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins dels anys 2012 o 2013 sigui almenys de vint milions d'euros, no pot ser inferior, en cap cas, al 8 per cent del resultat positiu del compte de pèrdues i guanys de l'exercici dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural, determinat d'acord amb el Codi de comerç i altra normativa comptable de desplegament, minorat en les bases imposables negatives pendents de compensar pels subjectes passius, tenint en compte els límits que corresponguin d'acord amb el que estableix l'article 9.primèr. dos del Reial decret llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del sistema nacional de salut, de contribució a la consolidació fiscal, i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per a 2011.

No obstant això, el percentatge establert en el paràgraf anterior és del 4 per cent per a les entitats que hi estan esmentades, en què almenys el 85 per cent dels ingressos dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural corresponguin a rendes a les quals siguin aplicables les exempcions que preveuen els articles 21 i 22 o la deducció que preveu l'article 30.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

En tot cas, el percentatge establert en el primer paràgraf d'aquest apartat és del 4 per cent, i l'establert en el segon paràgraf d'aquest apartat és del 2 per cent per al pagament fraccionat el termini de declaració del qual venç el 20 d'abril de 2012. Addicionalment, no és aplicable a aquest pagament fraccionat el que estableix l'article 20 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 12/2012, de 30 de març.

Segon.—Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2012, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. S'afegeix una nova lletra h) a l'apartat 1 de l'article 14, que queda redactada de la manera següent:

«h) Les despeses financeres meritedes en el període impositiu, derivades de deutes amb entitats del grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi

de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, amb destí a l'adquisició, a altres entitats del grup, de participacions en el capital o fons propis de qualsevol tipus d'entitats, o a la realització d'aportacions en el capital o fons propis d'altres entitats del grup, llevat que el subjecte passiu acrediti que hi ha motius econòmics vàlids per a la realització de les operacions esmentades.»

Dos. Es modifica l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«Article 20. *Limitació en la deduïbilitat de despeses financeres.*

1. Les despeses financeres netes són deduïbles amb el límit del 30 per cent del benefici operatiu de l'exercici.

A aquests efectes, s'entén per despeses financeres netes l'excés de despeses financeres respecte dels ingressos derivats de la cessió a tercers de capitals propis meritats en el període impositiu, excloses les despeses a què es refereix la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei.

El benefici operatiu es determina a partir del resultat d'explotació del compte de pèrdues i guanys de l'exercici determinat d'acord amb el Codi de comerç i altra normativa comptable de desplegament, eliminant l'amortització de l'immobilitzat, la imputació de subvencions d'immobilitzat no financer i altres, el deteriorament i resultat per alienacions d'immobilitzat, i addicionant els ingressos financers de participacions en instruments de patrimoni, sempre que es corresponguin amb dividendes o participacions en beneficis d'entitats en les quals, o bé el percentatge de participació, directe o indirecte, sigui almenys el 5 per cent, o bé el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 6 milions d'euros, excepte que aquestes participacions s'hagin adquirit amb deutes les despeses financeres dels quals no siguin deduïbles per aplicació de la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei.

En tot cas, són deduïbles despeses financeres netes del període impositiu per un import d'1 milió d'euros.

Les despeses financeres netes que no hagin estat objecte de deducció es poden deduir en els períodes impositius que concloguin en els 18 anys immediats i successius, conjuntament amb les del període impositiu corresponent, i amb el límit que preveu aquest apartat.

2. En cas que les despeses financeres netes del període impositiu no arribin al límit establert a l'apartat 1 d'aquest article, la diferència entre aquest límit i les despeses financeres netes del període impositiu s'ha d'addicionar al límit que preveu l'apartat 1 d'aquest article, respecte de la deducció de despeses financeres netes en els períodes impositius que concloguin en els 5 anys immediats i successius, fins que es dedueixi aquesta diferència.

3. Les despeses financeres netes imputades als socis de les entitats que tributin d'acord amb el que estableix l'article 48 d'aquesta Llei, les han de tenir en compte aquells als efectes de l'aplicació del límit que preveu aquest article.

4. Si es tracta d'entitats que tributen en el règim de consolidació fiscal, el límit previst en aquest article s'ha de referir al grup fiscal.

Amb tot, les despeses financeres netes d'una entitat pendents de deduir en el moment de la seva integració en el grup fiscal s'han de deduir amb el límit del 30 per cent del benefici operatiu de la mateixa entitat.

En el supòsit que alguna o algunes de les entitats que integren el grup fiscal deixin de pertànyer-hi o s'extingeixi el grup, i hi hagi despeses financeres netes pendents de deduir del grup fiscal, aquestes tenen el mateix tractament fiscal que correspon a les bases imposables negatives del grup fiscal pendents de compensar, en els termes que estableix l'article 81 d'aquesta Llei.

5. El que preveu aquest article no és aplicable:

a) A les entitats que no formin part d'un grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que les despeses financeres derivades de

deutes amb persones o entitats que tinguin una participació, directa o indirecta, en l'entitat d'almenys el 20 per cent, o bé les despeses financeres derivades de deutes amb entitats en les quals es participi, directament o indirectament, en almenys el 20 per cent, excedeixin el 10 per cent de les despeses financeres netes.

b) A les entitats de crèdit. No obstant això, en el cas d'entitats de crèdit que tributin en el règim de consolidació fiscal conjuntament amb altres entitats que no tinguin aquesta consideració, el límit establert en aquest article s'ha de calcular tenint en compte el benefici operatiu i les despeses financeres netes d'aquestes últimes entitats.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«2. Està exempta la renda obtinguda en la transmissió de la participació en una entitat no resident en territori espanyol, quan es compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior. El mateix règim s'aplica a la renda obtinguda en els supòsits de separació del soci o dissolució de l'entitat.

El requisit previst en el paràgraf a) de l'apartat anterior s'ha de complir el dia en què es produeixi la transmissió. Els requisits previstos en els paràgrafs b) i c) s'han de complir en tots i cada un dels exercicis de tinença de la participació.

No obstant això, en cas que els requisits previstos en els paràgrafs b) o c) no es compleixin en algun o alguns dels exercicis de tinença de la participació, l'exempció que preveu aquest apartat s'ha d'aplicar d'acord amb les regles següents:

- Respecte d'aquella part de la renda que es correspongui amb un increment net de beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació, es considera exempta la part que es correspongui amb els beneficis generats en aquells exercicis en què es compleixin conjuntament els requisits establerts en els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior.

- Respecte d'aquella part de la renda que no es correspongui amb un increment net de beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació, aquesta s'entén generada de forma lineal, llevat que hi hagi una prova en contra, durant el temps de tinença de la participació, i es considera exempta la part que proporcionalment es correspongui amb la tinença en els exercicis en què s'hagin complert conjuntament els requisits establerts en els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior.

La part de la renda que no tingui dret a l'exempció que preveu el paràgraf anterior s'ha d'integrar a la base imposable, amb dret a la deducció que estableix l'article 31 d'aquesta Llei. Tanmateix, als efectes del que estableix el paràgraf a) de l'apartat 1 del dit article, s'ha de prendre exclusivament l'import efectiu d'allò satisfet a l'estranger per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, per la part que proporcionalment es correspongui amb la renda que no tingui dret a l'exempció corresponent a aquells exercicis en què no s'hagin complert els requisits que estableixen els paràgrafs b) o c) de l'apartat anterior, en relació amb la renda total obtinguda en la transmissió de la participació.

Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat valorada d'acord amb les regles del règim especial del capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, s'ha d'aplicar l'exempció en les condicions que estableix el paràgraf d) d'aquest apartat.

No s'aplica l'exempció quan l'adquirent resideixi en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

En els supòsits següents, l'aplicació de l'exempció té les especialitats que s'indiquen a continuació:

a) Quan l'entitat no resident posseeixi, directament o indirectament, participacions en entitats residents en territori espanyol o actius situats en el dit

territori i la suma del valor de mercat d'unes i altres superi el 15 per cent del valor de mercat dels seus actius totals.

En aquest cas, l'exempció es limita a la part de la renda obtinguda que es correspongui amb l'increment net dels beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació, respecte de la tinença en exercicis en què es compleixin conjuntament els requisits establerts en els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior. Així mateix, per la part de la renda que es correspongui, si s'escau, amb exercicis en què no s'hagin complert els requisits establerts en els paràgrafs b) o c) de l'apartat anterior, als efectes del que estableix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei, s'ha de tenir en compte exclusivament l'import de la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la part de la renda que es correspongui amb la tinença en aquells exercicis.

b) Quan el subjecte passiu hagi efectuat alguna correcció de valor sobre la participació transmesa que hagi resultat fiscalment deduïble.

En aquest supòsit, la correcció de valor s'ha d'integrar, en tot cas, en la base imposable del subjecte passiu.

c) Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat prèviament transmesa per una altra entitat que compleixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el subjecte passiu, havent obtingut una renda negativa que s'hagi integrat en la base imposable d'aquest impost.

En aquest supòsit, la renda positiva obtinguda en la transmissió de la participació s'ha d'integrar en la base imposable fins a l'import de la renda negativa obtinguda per l'altra entitat del grup.

Així mateix, en cas que, en algun o alguns dels exercicis de tinença de la participació, no es compleixin els requisits establerts en els paràgrafs b) o c) de l'apartat anterior, s'ha d'aplicar el que disposen els paràgrafs tercer i quart d'aquest apartat, tenint en compte tots els exercicis de tinença de la participació dins del grup, respecte de la renda positiva minorada en l'import de la renda negativa obtinguda per l'altra entitat del grup.

d) Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat valorada d'acord amb les regles del règim especial del capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei i l'aplicació d'aquestes regles, fins i tot en una transmissió anterior, hagi determinat la no-integració de rendes en la base imposable d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, derivades de:

1r La transmissió de la participació en una entitat resident en territori espanyol.

2n La transmissió de la participació en una entitat no resident que no compleixi, almenys en algun exercici, els requisits a què es refereixen els paràgrafs b) o c) de l'apartat 1 anterior.

3r L'aportació no dinerària d'altres elements patrimonials.

En aquest supòsit, l'exempció només s'aplica sobre la renda que correspongui a la diferència positiva entre el valor de transmissió de la participació en l'entitat no resident i el valor normal de mercat d'aquella en el moment de la seva adquisició per l'entitat transmissora, en els termes que estableix aquest apartat. En els mateixos termes s'ha d'integrar en la base imposable del període la resta de la renda obtinguda en la transmissió.»

Quatre. Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els 15 anys immediats i successius. No obstant això, les quantitats corresponents a les deduccions previstes en els articles 35 i 36 d'aquesta Llei es poden aplicar en les

liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els 18 anys immediats i successius.»

Cinc. Es modifica la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 48, que queda redactada de la manera següent:

«b) S'imputen als seus socis residents en territori espanyol:

1r Les despeses financeres netes que, d'acord amb l'article 20 d'aquesta Llei, no hagin estat objecte de deducció en aquestes entitats en el període impositiu. Les despeses financeres netes que s'imputin als seus socis no són deduïbles per l'entitat.

2n Les bases imposables, positives o negatives, obtingudes per aquestes entitats. Les bases imposables negatives que imputin als seus socis no són compensables per l'entitat que les va obtenir.

3r Les deduccions i bonificacions en la quota a les quals tingui dret l'entitat. Les bases de les deduccions i bonificacions s'han d'integrar en la liquidació dels socis, minorant la quota segons les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4t Les retencions i ingressos a compte corresponents a l'entitat.»

Sis. S'afegeix la disposició transitòria trenta-sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-sisena. *Deduccions pendents d'aplicar.*

El termini de 15 o 18 anys, segons correspongui, per a l'aplicació de les deduccions, que estableix l'article 44 d'aquesta Llei, també és aplicable a les deduccions que estiguin pendents d'aplicar a l'inici del primer període impositiu que hagi començat a partir de l'1 de gener de 2012.»

Tercer.—Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

U. S'afegeix la disposició addicional quinzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quinzena. *Gravamen especial sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol.*

1. Els dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol que compleixin els requisits establerts a les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei, que es meritin l'any 2012, poden no integrar-se en la base imposable d'aquest impost, mitjançant l'opció del subjecte passiu per la subjecció a aquest a través d'un gravamen especial. El requisit establert a la lletra c) es pot determinar per a cada entitat, directament o indirectament participada, pel conjunt de tots els ingressos obtinguts durant el període de tinença de la participació.

La base imposable del gravamen especial està constituïda per l'import íntegre dels dividendes o participacions en beneficis meritats, sense que resulti fiscalment deduïble la pèrdua per deteriorament del valor de la participació que es pugui derivar de la distribució dels beneficis que siguin objecte d'aquest gravamen especial.

2. Les rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol que compleixin el requisit establert a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei el dia en què es

produeixi la transmissió, i el requisit establert a la lletra c) del mateix apartat de l'esmentat article durant tots i cada un dels exercicis de tinença de la participació, i que la transmissió es realitzi l'any 2012, poden no integrar-se en la base imposable d'aquest impost, mitjançant l'opció del subjecte passiu per la subjecció a aquest a través del gravamen especial que preveu l'apartat anterior.

En aquest cas, la base imposable està constituïda per la renda obtinguda en la transmissió, així com per la reversió de qualsevol correcció de valor sobre la participació transmesa, que hagi tingut la consideració de fiscalment deduïble durant el temps de tinença de la participació.

3. El tipus del gravamen especial és del 8 per cent.

No obstant això, en el cas de transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, la part de base imposable que es correspongui amb qualsevol correcció de valor que hagi tingut la consideració de fiscalment deduïble durant el temps de tinença de la participació, tributa al tipus de gravamen que correspongui al subjecte passiu.

Els dividendes o participacions en beneficis, així com les rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, subjectes a aquest gravamen especial, no generen dret a l'aplicació de la deducció per doble imposició internacional que preveuen els articles 31 i 32 d'aquesta Llei.

4. La despesa comptable corresponent a aquest gravamen especial no és fiscalment deduïble de la base imposable de l'impost sobre societats.

5. En el supòsit de dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, el gravamen especial es merita el dia de l'acord de distribució de beneficis per la junta general d'accionistes, o òrgan equivalent.

En el cas de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, el gravamen especial es merita el dia en què es produeixi aquesta.

El gravamen especial s'ha d'autoliquidar i ingressar en el termini dels 25 dies naturals següents a la data de meritació. No obstant això, si a l'inici del termini no s'ha aprovat l'ordre ministerial que estableix el model de declaració a què es refereix l'apartat següent, la declaració s'ha de presentar en el termini dels 25 dies naturals següents a la data d'entrada en vigor de l'ordre esmentada.

6. El model de declaració d'aquest gravamen especial s'aprova per ordre ministerial del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, que n'estableix la forma i el lloc de presentació.»

Dos. S'afegeix la disposició transitòria trenta-setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-setena. *Llibertat d'amortització pendent d'aplicar.*

1. Els subjectes passius que hagin realitzat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, a les quals sigui aplicable la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, segons la redacció que en fan el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, i el Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, corresponents a la llibertat d'amortització, poden aplicar les quantitats esmentades en les condicions establertes allà.

2. No obstant això, en els períodes impositius que s'iniciïn dins dels anys 2012 o 2013, els subjectes passius que hagin realitzat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, a les quals sigui aplicable la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, en períodes impositius en què no hagin complert els requisits establerts a l'apartat 1 de l'article 108 d'aquesta Llei, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, les poden aplicar amb el límit del 40 per cent de la base imposable prèvia a la seva aplicació i a la compensació de bases imposables negatives a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei.

En els períodes impositius que s'iniciïn dins dels anys 2012 o 2013, els subjectes passius que hagin realitzat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, a les quals sigui aplicable la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, en períodes impositius en què no hagin complert els requisits establerts a l'apartat 1 de l'article 108 d'aquesta Llei, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, les poden aplicar amb el límit del 20 per cent de la base imposable prèvia a la seva aplicació i a la compensació de bases imposables negatives a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei.

En cas que els subjectes passius tinguin quantitats pendents d'aplicar en els termes assenyalats en els dos paràgrafs anteriors, han d'aplicar el límit del 40 per cent, fins que exhaurixin les quantitats pendents generades d'acord amb el que disposa el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, entenent aplicades aquestes en primer lloc. Es poden aplicar en el mateix període impositiu les quantitats pendents segons el que disposa el paràgraf anterior, fins a l'import de la diferència entre el límit previst en l'esmentat paràgraf i les quantitats ja aplicades en el mateix període impositiu.

Els límits que preveu aquest apartat s'apliquen, igualment, respecte dels subjectes passius esmentats en aquest apartat i les inversions en curs realitzades fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, que corresponguin a elements nous encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió el període d'execució dels quals, en els dos casos, requereixi un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o inici de la inversió i la data de posada a disposició o en funcionament, a les quals sigui aplicable la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, segons la redacció que en fan el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, i el Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre.»

Article 2. *Modificacions en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es modifica la disposició addicional trentena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trentena. *Llibertat d'amortització en elements nous de l'actiu material fix.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 30.2 de la Llei de l'impost, els contribuents d'aquest impost poden aplicar per a les inversions realitzades fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, la llibertat d'amortització que preveu la disposició transitòria trenta-setena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, amb el límit del rendiment net positiu de l'activitat econòmica a la qual s'hagin afectat els elements patrimonials previ a la deducció per aquest concepte i, si s'escau, a la minoració que deriva del que assenyala l'article 30.2.4a d'aquesta Llei.

Quan sigui aplicable el que disposa l'apartat 2 de la disposició transitòria esmentada, els límits que conté el mateix apartat s'han d'aplicar sobre el rendiment net positiu esmentat en el paràgraf anterior.

2. Quan a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, es transmetin elements patrimonials que hagin gaudit de la llibertat d'amortització que preveuen la disposició addicional onzena o la disposició transitòria trenta-setena, totes dues del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, per calcular el guany o pèrdua patrimonial no s'ha de minorar el valor d'adquisició en l'import de les amortitzacions fiscalment deduïdes que excedeixin

les que haurien estat fiscalment deduïbles si no s'hagués aplicat aquella. L'excés esmentat té, per al transmissor, la consideració de rendiment íntegre de l'activitat econòmica en el període impositiu en què s'efectuï la transmissió.»

Article 3. *Modificacions relatives a l'impost sobre les labors del tabac.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. Es modifica l'apartat 5 de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«5. Als efectes d'aquest impost té la consideració de picadura per cargolar el tabac per fumar tal com es defineix a l'apartat anterior, sempre que més del 25 per cent en pes de les partícules de tabac presentin un ample de tall inferior a 1,5 mil·límetres.

També té la consideració de picadura per cargolar el tabac per fumar en el qual més del 25 per cent en pes de les partícules de tabac presentin un ample de tall igual o superior a 1,5 mil·límetres, venut o destinat a la venda per cargolar cigarrets.»

Dos. Es modifica l'article 60, que queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigeix de conformitat amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i purets: 15,8 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, els cigarrets estan gravats simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 55 per 100.
- b) Tipus específic: 19 euros per cada 1.000 cigarrets.

Els cigarrets estan gravats al tipus únic de 116,9 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de les lletres a) i b) anteriors sigui inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 3. Picadura per cargolar: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, la picadura per cargolar està gravada simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 41,5 per 100.
- b) Tipus específic: 8 euros per quilogram.

La picadura per cargolar està gravada al tipus únic de 75 euros per quilogram quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de les lletres a) i b) anteriors sigui inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 28,4 per 100.»

Article 4. *Modificacions relatives a l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 107, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els ajuntaments poden establir una reducció quan es modifiquin els valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general. En aquest cas, s'ha de prendre com a valor del terreny, o de la

part d'aquest que correspongui segons les regles que conté l'apartat anterior, l'import que resulti d'aplicar als nous valors cadastrals la reducció esmentada durant el període de temps i percentatges màxims següents:

a) La reducció, si s'escau, s'ha d'aplicar, com a màxim, respecte de cada un dels cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors cadastrals.

b) La reducció té com a percentatge màxim el 60 per cent. Els ajuntaments poden fixar un tipus de reducció diferent per a cada any d'aplicació de la reducció.

La reducció que preveu aquest apartat no és aplicable als supòsits en què els valors cadastrals resultants del procediment de valoració col·lectiva a què es refereix aquell siguin inferiors als fins aleshores vigents.

El valor cadastral reduït en cap cas pot ser inferior al valor cadastral del terreny abans del procediment de valoració col·lectiva.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de la reducció s'ha d'establir a l'ordenança fiscal.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria vintena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vintena. *Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

Amb efectes exclusius per a l'any 2012, els municipis que no hagin aprovat l'ordenança per a l'establiment de la reducció potestativa que preveu l'apartat 3 de l'article 107 d'aquesta Llei, en la redacció que en fa l'article 4 del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, han de continuar aplicant la reducció establerta al mateix apartat 3 en la redacció anterior al Reial decret llei esmentat.»

Article 5. *Modificació de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques:

U. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 10.

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Igualment, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials o de la Direcció General de Patrimoni de l'Estat, pot sol·licitar als departaments ministerials, organismes públics dependents de l'Administració General de l'Estat i entitats previstes a l'article 166.2 totes les dades que consideri necessàries sobre l'ús i la situació dels béns i drets que tinguin afectats o adscrits, que utilitzin en arrendament o que siguin de la seva propietat.»

Tres. Es modifica l'article 157, que queda redactat de la manera següent:

«Article 157. *Ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.*

La coordinació de la gestió dels edificis administratius utilitzats per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques amb l'assistència de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials.»

Quatre. Es modifica l'article 158, que queda redactat de la manera següent:

«Article 158. *Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials.*

1. La Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials és l'òrgan col·legiat interministerial d'assistència al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques en la coordinació de la gestió dels edificis administratius, l'aprovació de directrius i l'adopció de mesures per a una utilització més eficient i racional d'aquests edificis.

Les directrius i mesures que aprovi aquesta Comissió per racionalitzar l'ús o millorar l'eficiència de la gestió del patrimoni també són aplicables a les entitats esmentades a l'article 166.2.

La Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials pot actuar en Ple o en Comissió Permanent.

2. El Ple de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials està format pels membres següents:

- a. President: ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.
- b. Vicepresident: subsecretari d'Hisenda i Administracions Públiques.
- c. Vocals: secretari d'Estat de Pressupostos i Despeses, secretari d'Estat de Defensa, secretari d'Estat de Seguretat, secretari d'Estat d'Infraestructures, secretari d'Estat de la Seguretat Social, subsecretari de Presidència, subsecretari d'Afers Exteriors i de Cooperació, subsecretari d'Economia i Competitivitat, i el president de la Societat Estatal de Participacions Industrials.
- d. Secretari: director general del Patrimoni de l'Estat.

Poden ser convocats al Ple els alts càrrecs, funcionaris o tècnics que es consideri convenient per raó dels temes a tractar.

3. El Ple de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials s'ha de reunir almenys una vegada cada tres mesos i ha d'exercir les funcions següents:

- a. Aprovar línies directrius, plans i mesures de desenvolupament dels principis i criteris fixats a l'article 156.
- b. Analitzar les implicacions financeres i pressupostàries de les operacions immobiliàries i urbanístiques de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics i, si s'escau, efectuar les propostes que es considerin convenientes.
- c. Conèixer els plans i propostes d'inversió i desinversió de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics quan, per les seves implicacions pressupostàries o perquè afecten diferents agents, sigui convenient establir compensacions o imputacions especials d'ingressos a determinats organismes i promoure les mesures necessàries per concretar-ho.
- d. Coordinar l'actuació dels agents immobiliaris vinculats a l'Administració General de l'Estat en operacions urbanístiques complexes.
- e. Orientar les actuacions immobiliàries públiques al compliment dels objectius generals d'altres polítiques en vigor, especialment, les de consolidació pressupostària, modernització administrativa i habitatge.
- f. Aprovar les normes internes de funcionament de la Comissió Permanent.

4. La Comissió Permanent de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials té la composició que determini el Ple i n'han de formar part com a president el subsecretari d'Hisenda i Administracions Públiques i com a vicepresident, el director general del Patrimoni de l'Estat. En la seva composició han d'estar adequadament representats els interessos dels ministeris que són majoritàriament titulars d'edificis administratius i els seus principals usuaris.

5. La Comissió Permanent, que s'ha de reunir com a mínim mensualment, ha d'emetre informe preceptiu en relació amb les operacions de gestió i els instruments de programació i planificació dels edificis administratius en els termes definits pel Ple de la Comissió i, en tot cas, respecte dels següents:

a. Establiment dels índexs d'ocupació i criteris bàsics d'utilització dels edificis administratius del patrimoni de l'Estat, l'aprovació dels quals competeix al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

b. Afectacions, mutacions demaniales i adscripcions d'edificis administratius, quan estiguin interessats en el seu ús diversos departaments ministerials o organismes públics.

c. Desafectacions i desadscripcions d'edificis administratius, quan el departament ministerial o l'organisme públic que els tingui afectats o adscrits s'hi oposin.

d. Actuacions de gestió patrimonial que, per raó de les seves característiques especials, siguin sotmeses a la seva consideració pel ministre d'Hisenda i Administracions Públiques o el director general del Patrimoni de l'Estat.

La Comissió Permanent, per iniciativa pròpia o a sol·licitud del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques o de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials, pot elevar informes o propostes relatius als principis i criteris fixats a l'article 156.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4 de l'article 162, que queda redactat de la manera següent:

«El pla d'optimització s'ha de traslladar als ministeris o organismes afectats perquè, en el termini d'un mes, manifestin la seva conformitat o hi formulin al·legacions. Transcorregut aquest termini o evacuat el tràmit, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials, ha d'elevar el pla al Consell de Ministres perquè l'aprovi.»

Sis. Es modifica l'article 164, que queda redactat de la manera següent:

«No es poden concertar o autoritzar noves adquisicions, arrendaments, afectacions o adscripcions d'edificis d'ús administratiu amb destinació als ministeris o organismes públics, mentre no s'executin els plans d'optimització que els afectin, amb compliment de la totalitat de les seves previsions, llevat que concorrin raons de necessitat urgent, apreciades per la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials.»

Set. Se suprimeix la disposició addicional novena.

Disposició addicional primera. Declaració tributària especial.

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre societats o impost sobre la renda de no residents que siguin titulars de béns o drets que no es corresponguin amb les rendes declarades en els impostos esmentats poden presentar la declaració que preveu aquesta disposició amb l'objectiu de regularitzar la seva situació tributària, sempre que hagin estat titulars dels dits béns o drets amb anterioritat a la finalització de l'últim període impositiu el termini de declaració del qual hagi finalitzat abans de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

2. Les persones i entitats que preveu l'apartat 1 anterior han de presentar una declaració i ingressar la quantia resultant d'aplicar a l'import o valor d'adquisició dels béns o drets a què es refereix el paràgraf anterior el percentatge del 10 per cent.

El compliment del que disposa el paràgraf anterior determina la no-exigibilitat de sancions, interessos i recàrrecs.

Juntament amb aquesta declaració s'ha d'incorporar la informació necessària que permeti identificar els béns i drets esmentats.

3. L'import declarat pel contribuent té la consideració de renda declarada als efectes que preveuen l'article 39 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i l'article 134 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. No és aplicable el que estableix aquesta disposició en relació amb els impostos i períodes impositius respecte dels quals la declaració i ingress s'hagi produït després que l'Administració tributària hagi notificat la iniciació de procediments de comprovació o investigació tendents a determinar els deutes tributaris corresponents a aquests.

5. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'aprovar el model de declaració, lloc de presentació i ingress d'aquesta, així com qualsevol altra mesura que sigui necessària per al compliment d'aquesta disposició.

El termini per presentar les declaracions i l'ingrés finalitza el 30 de novembre de 2012.

Disposició addicional segona. *Supressió de la Junta Coordinadora d'Edificis Administratius.*

Se suprimeix la Junta Coordinadora d'Edificis Administratius.

Totes les referències que es fan en la legislació vigent a l'òrgan suprimit s'han d'entendre efectuades a la Comissió Permanent de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials.

Disposició addicional tercera. *Ponderació de risc de l'ICO en les seves exposicions davant d'entitats financeres.*

Les exposicions de l'Institut de Crèdit Oficial davant d'entitats financeres amb seu social en els estats membres de la Unió Europea, sigui quin sigui el seu venciment original o residual, han de rebre una ponderació de risc del 20% als efectes de determinació i control dels seus recursos propis mínims. Aquesta ponderació es pot modificar reglamentàriament quan les circumstàncies concurrents ho requereixin.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei queda derogada la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

U. S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 180, i es renumeren els actuals 2 i següents, amb la redacció següent:

«2. Si l'Administració tributària considera que l'obligat tributari, abans que se li hagi notificat l'inici d'actuacions de comprovació o investigació, ha regularitzat la seva situació tributària mitjançant el complet reconeixement i pagament del deute tributari, la regularització practicada l'exonera de la seva responsabilitat penal, encara que la infracció comesa en el seu moment pogués ser constitutiva de delictes contra la hisenda pública, i l'Administració pot continuar amb el procediment administratiu sense passar el tant de culpa a l'autoritat judicial ni al Ministeri Fiscal.

Així mateix, els efectes de la regularització que preveu el paràgraf anterior són aplicables quan se satisfacin deutes tributaris una vegada prescrit el dret de l'Administració a la seva determinació.»

Dos. Es modifica la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 221, que queda redactada de la manera següent:

«c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributaris després d'haver transcorregut els terminis de prescripció. En cap cas es retornen les quantitats pagades que hagin servit per obtenir l'exoneració de responsabilitat en els supòsits que preveu l'apartat 2 de l'article 180 d'aquesta Llei.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final tercera. *Facultat de desplegament.*

El Govern pot dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 de març de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY